

Кога-то тебѣ споменахъ

Цѣла ѿ въ лице-то промѣнахъ,

Лице ты вълажъ хартиѣхъ

Всегда ти гайтанъ коприненъ

Очи ты черни черешни

Клѣпкы ти вжджрѣ ивришимъ,

Уста ти златна кутѣа

Азыкъ ти шекеръ продава,

Ще ли ѿ мене сподобимъ

Двама ѿ тебѣ да ѿ ми зѣмемъ.

7

Полана ѿ цвѣтѣ никнала,

По неа Цвѣта штала.

Цвѣта е цвѣтѣ набрала,

Па Цвѣта ѿ него зашала.

Буди а младый Милойко

А стани Цвѣто дѣвойко.

Стадо ти далекъ повѣгло,

Слажице-то ти цвѣтѣ припѣкло.

Милойко пастырче младо,

Азъ вѣчѣ не габѣдамъ на стадо.

Мене ми ѿ жалость ѹбыла,

Зачто съмъ любе любнала.

Съ него съмъ стадо чувнала,

И въ горн сладко пѣнала.

Сера насъ злѣкъ настава